24/05/2020

Το Φως του Χριστού ως σωτηρία και κρίση

/ Γνώμες

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

Οι προφήτες της Π. Διαθήκης, περιγράφοντας το έργο του αναμενόμενου Μεσσία, αναφέρουν ανάμεσα στις διάφορες πτυχές του και την ανάβλεψη τυφλών. Αυτός λοιπόν που έχει την εξουσία να δίνει το φως στους τυφλούς δεν είναι άλλος από τον Μεσσία.

Η απόδοση όμως του φωτός στους τυφλούς, πέραν της αποδεικτικής σημασίας της για την μεσσιανική ιδιότητα του Ιησού, έχει και ένα άλλο βαθύτερο νόημα: Είναι σημάδι μίας νέας καταστάσεως πραγμάτων που εισβάλλει μέσα στον κόσμο του σκότους και της τυφλότητας. Ο Χριστός ανοίγει τα μάτια των ανθρώπων για να μπορέσουν να διαπιστώσουν την νέα ζωή που αυτός προσφέρει σαν δώρο στον κόσμο.

Το φως αυτό έρχεται σαν μία νέα δημιουργία και ανάπλαση του κόσμου. Είναι

χαρακτηριστικό στη διήγηση της θεραπείας ότι ο Ιησούς πλάθει πηλό και επιχρίει τα κλειστά μάτια του τυφλού στέλνοντας τον μετά να πλυθεί στη δεξαμενή του Σιλωάμ. Όπως ο θεός, κατά την αρχική δημιουργία του κόσμου πλάθει με χώμα τον άνθρωπο, έτσι και ο Χριστός με τον ίδιο τρόπο αναδημιουργεί το καταστραμμένο από την φθορά της αμαρτίας πλάσμα. Και όπως ο Θεός προστάζει το «γεννηθήτω φως», έτσι και ο Υιός του Θεού με την ίδια δημιουργική δύναμη δίνει το φως στον τυφλό και ανοίγει τα μάτια των ανθρώπων να δούν την αλήθεια που αυτός αποκαλύπτει για να σώσει τον κόσμο.

Ωστόσο διαφορετικά αντιδρούν οι άνθρωποι μπροστά στο αποκαλυπτόμενο φως του Χριστού. Ενώ ο θεραπευμένος τυφλός ομολογεί και διακηρύσσει χωρίς φόβο σ’ όλους την πίστη του στο Χριστό, οι Φαρισαίοι με κάθε τρόπο και μέσο, ακόμη και με εκφοβισμό των γονέων του θεραπευθέντος, προσπαθούν να αρνηθούν την πραγματικότητα του θαύματος. Αρνούνται το φως και εξακολουθούν να παραμένουν στο σκότος. Δεν τολμούν να κοιτάξουν προς το φως, γιατί προτιμούν το σκοτάδι που κρύβει και σκεπάζει τα έργα τους. Ο έλεγχος του φωτός δεν είναι αρεστός στους ανθρώπους, των οποίων τα έργα είναι σκοτεινά. Όποιος απορρίπτει το φως του Χριστού και παραμένει στο σκοτάδι, επειδή αυτό το σκοτάδι καλύπτει τα πονηρά του έργα, είναι κατ΄ ουσίαν τυφλός, έστω και αν έχει τα σωματικά του μάτια.

Στη στάση του θεραπευμένου τυφλού και των Φαρισαίων της διηγήσεως απηχούνται οι δύο διαμετρικά αντίθετες στάσεις των ανθρώπων έναντι του θείου φωτός. Ο κάθε άνθρωπος κρίνεται από το αν θελήσει να αντικρύσει με θάρρος το φως ή από το αν προτιμήσει το εύκολο σκοτάδι.